

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Discessus occasio altera. n. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1573. *Hæresis* obtinuerat, exclamant qui eam labem altiùs hauserant, ferendum non esse vt aut iste, aut cæteri iuuenes diutius in huius pupillis sint: si cum totius regni mente consentientem sententiam habere aut non queat, aut nolit, abeat loco, & quò libet se conferat; diffiteri non posse quin constitutum illi aliquando fuerit trajecto mari in alias regiones proficisci, in quibus quod federet animo actione perficeret: proficiscatur: volentibus animis concessuros, & tempus ad opportuna itinera comparanda, & Societatis atque officij interim iura (erat enim Collegij sui id temporis decanus) At modò cedat iuribus his confestim obsignatis tabulis: dura conditio, at necessariò amplectenda, nisi apertâ vi (quam truculenter minabantur) vellet se discipulolique omnes suos intempestâ nocte depelli. Subscripsit igitur, non tam inimicorum fractus audaciâ, quàm amicorum accedens consilijs, in hæc ipsa verba, ex tabulis fideliter huc translata. *Ego Robertus Persons, Socius Collegij de Baliol, resigno omne ius meum, titulum, & clamium, quod habeo, vel habere potero, Societatis meae in dicto Collegio: quod quidem facio sponte, non coactus; die decimo tertio Februarij, anno millesimo quingentesimo septuagesimo tertio: Robertus Persons.* Sequitur concessio de retinendo cubiculo & discipulis quamdiu *Personio* placeret, his verbis concepta. *Eodem tempore decretum est conuincim consensu Magistri, & reliquorum sociorum, vt Magister Robertus Persons, nuperimè socius, retineat sibi sua cubicula, & scholares quousque voluerit, & communia sua è Collegio habeat, vsque ad festum Paschatis immediatè sequentis.*

Cedit iuribus Collegij

Annus ponitur 73. stylo Angliæ; qui inchoant Annum 25. Martij.

Discessus occasio altera.

VIII. Exuerat itaque se, scripto vadimonio officij sui Collegijque iuribus; tenebat ea quasi precario, dum menses effluerent de quibus erat transactum. Vigebant etiam tunc in Academia antiquæ leges, quæ per solemnem Quadragesimæ dies inhibebant esum carniùm. Intellexerat *Personius* non solum furtim in has esse peccatum, sed & in illos, qui religiosiores fuerant, insolentius actum à nonnullis; quâ de re dum studet inquirere, hoc quasi classico exciti inflammantur rursus animi hæreticorum, furunt, discurrunt, baccantur, & facta manu campanas inuerso ordine, quasi ad incendium, commouent; Inclamant, Papistæ incendiario in Collegio Baliolensi interdici aqua & igni: Incendiarij ipsimet pessimi, maleuolique susurriones. Nimirum animi semel exacerbati vt non facilè dulcedinem concipiunt, ita dolorum suorum causas alias omnes esse volunt quàm quæ rei verissimè insunt; & quos auersis aliquando oculis aspexere, rectis nunquam contuentur. Quæ singillatim à me per censenda fuerunt, quò calumniæ præcidatur tela, quam multis post annis eadem hæc inuidia contexit, non Religionis ac probitatis defensæ causâ cessisse *Personium*, sed cum reus commotæ (si Diis placet) seditionis ferri diurnius non potuisset. Itaque scriptis tabulis non creditur; exacerbatorum hominum sermonibus credetur: quos cum animi impetus incitauerit, nihil morari potest, quin & hæresi (quam oderunt) patrocinentur potius, quàm vt is quem suis luminibus quoquo modo officere finxerunt proprio

proprio debitoque lumine perfruatur; Fruitur tamen; & quemadmodum ex parato innocenti *Ignatio* Lutetiæ supplicio, co duntaxat nomine quod auditores per pietatis speciem à Penna Magistro auerteret, & sursum (scilicet) deorsum miseret omnia, plura ad *Ignatium* eiusque familiam commoda redierunt; ita hunc virum pluribus profuturum Deus hoc stratagemate, opportuno tempore, ex huius sæculi laqueis eripuit, vt non vni illi Collegio adhereret, sed Angliæ vniuersitæ plurimum afferret adiuuenti.

IX. Spreta malefactorum capitum turbulenta audaciâ, componendis rebus commodum opperitur tempus. Mense Iunio incunte ingressus iter, Caletum superato mari tenuit. Inde Antwerpiani per Flandriæ oram profectus, quoniam mercatorum comitatus Francofurti nundinas frequentare solitus, Italiam cogitanti opportunus non nisi Augusto mense erat se de more explicaturus, Louanium digressus, Oxonienses curas eius Academiae amœnitatē depellere interim mens erat. Habitabat id temporis Louanij (de quo dictum est) Pater *Guilielmus Good*: hic profugorum solatio studens, vt in *Personiū* incidit, maturo hominis ingenio cum formę dignitate cōiuncto delectatus, vt ad magna factū conijciebat, ita firmas virtuti radices vt poneret non auebat modò sed & consulebat. Neque fuit difficile suadere viro rerum vsu prædito nihil in ea ætate firmum, nihil stabile; nihil se dignum, aut suscipi aut perfici posse quod temerè aggredere. Colligeret se, atque non ab notorum hominum tantum cōgressu, sed ab suis ipse se cogitationibus aliquantisper amoueret, quo Deo vicinior factus, quid porrò agendum, quid cogitandum esset quieto pacatoque animo, atque quod caput est, diuinitus collustratâ mente decerneret; eo in lecessu, si quid in omni vita actum esset inconsultius, si quid grauius erratum seiunctis inanum rerum vmbriis facilè perspecturus, & turbulentis animi motibus ad moderationem compositis non difficulter emendaturus. Octo igitur diebus sibi vacat & Deo: & quanquam medicinae studio iam ante addixerat animum, vt honesto, vt iucundo, & vtili; atque ea propter Patauium, cum aliquot similis propositi socijs profecturo, ad sumptum itineris syngrapham Venetias præmisisset, altiora tamen nunc versare cogitatione capit, & tum fluxarum rerum despicientiâ, quantum ante admiratione, oblectare se, tum diuinioribus disciplinis animum excolere meditabatur.

X. Dum Patauij aliquamdiu hæret, aliquantum etiam temporis Romæ visendæ dum tribuit (quo eum & Anni Sancti ceremonia, & tantæ vrbs celebritas, & familiarium quorundam necessitudo vocabat) *Campianus* nondum arctiori Religione Deo per vota constrictus, *Pragam* commigrat, non minore plausu Rhetores illustraturus, quàm ardore animi præcepta pietatis diuiniora *Brunæ* deuorasset. Est *Praga* nobilium adolescentum conuictus, quos Societas *Iesu* erudiendos suscepit instituendosque certus sub legibus: Horum moribus formandis datus est Præfectus, cum eodem tempore & Rhetoricam publicè explicaret, & Sodalitio Virginis

1579.
Orland. l. 2
n. 71.

Transmittit in Belgium.

Louanij vacat spiritalibus exercitijs.

Personius Romam Campianus Pragam concedit.